

РЕШЕНИЕ

№ 1180

гр. Пловдив , 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на седми юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Димитър В. Кацарев

при участието на секретаря Величка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Димитър В. Кацарев Административно наказателно дело № 20215330203963 по описа за 2021 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.59 и следващи от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 21-1030-002943 от 02.04.2021г. на М.В.М на длъжност *** към ОДМВР Пловдив, сектор Пътна полиция Пловдив с което на В. Г. С. от ***, ЕГН ***** на основание чл.53 от ЗАНН и чл.183, ал.4, т.9, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл.98, ал.1, т.2 от ЗДвП.

С жалба от В. Г. С. чрез процесуален представител се прави искане за отмяна на издаденото НП поради неговата незаконосъобразност. С жалбата се представят и доводи по същество на искането.

Преди даване ход на делото чрез процесуален представител адв.Т.Т. представя допълнителни мотиви към жалбата в подкрепа искането за отмяна на НП. С молба лично от В. Г. С. се представят доводи за неизвършване на твърдяното в НП нарушение и представят доказателства: Извадка от Кадастралната карта на гр.Пловдив относно мястото на извършване на нарушението съгласно НП и снимков материал на пътното платно на ул.4 януари пред № 36.

Жалбоподателят редовно призован, в съдебно заседание се явява. Лично

и чрез процесуален представител поддържа искането за отмяна на НП. В пледоарията си адв.Т. представи доводи за неустановеност по безспорен и несъмнен начин на нарушението в НП и за отмяна на издаденото НП. Направи искане за присъждане на разноски.

АНД редовно призован, в съдебно заседание не се представлява. Преди даване ход на делото представя писмено становище с което счита жалбата за неоснователна. Представя доводи за правилно и законосъобразно издадено НП и прави искане за неговото потвърждаване. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 08.03.2021г. от свидетел Х.К., полицейски служител от към сектор „Общинска полиция“ при ОДМВР Пловдив била наложена глоба с фиш № 0002382843 в размер на 50 лева за нарушение по чл.98, ал.1, т.2 от ЗДвП в отсъствие на водача на паркирано в гр.Пловдив, ул.4 януари пред № 36 на МПС – Сеат с рег. № ****. С молба от 09.03.2021г. до Началника на „Общинска полиция“ при ОДМВР Пловдив е оспорена наложената глоба от В. Г. С. и поискано съставяне на АУАН и стартиране на административнонаказателно производство. На 16.03.2021г. в присъствието на жалбоподателя В.С. от свидетел Х.К. е бил съставен против жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ Бл. № 516205 за това, че на 08.03.2021г. около 10:15 часа в гр.Пловдив, на ул.4-ти януари пред № 36 като водач на лек автомобил марка „Сеат“ с рег. № **** собственост на „Съдебни експерти“ ЕООД извършва следното нарушение: Паркира до паркирано ППС от страната на движението, за което му е съставена глоба с фиш № 0002382843 в отсъствие на водач в размер на 50 /петдесет/ лева. След което тази глоба е обжалвана до Н-ка на с-р „Общ.полиция“ с молба вх. № УРИ 237200-3328/15.03.21г. с което виновно е нарушил чл.98, ал.1, т.2 от ЗДвП. В съставения АУАН няма вписване на възражения или обяснения относно посоченото в него нарушение. Актът е подписан от посочените в него лица. На датата на съставянето на акта е връчен препис от него на жалбоподателя, удостоверено с разписка явяваща се неразделна част от акта. В законоустановения срок пред АНО няма представени писмени обяснения от жалбоподателя относно съставения

АУАН и нарушението посочено в него. На основание констатациите в акта, на 02.04.2021г. е издадено и атакуваното НП, с което на жалбоподателя С. е ангажирана административна отговорност с налагане на глоба в размер на 50 лева за нарушение разпоредбата на чл.98, ал.1, т.2 от ЗДвП. В издаденото НП по идентичен с акта начин е описано нарушението по ЗДвП и посочена нарушената правна норма.

На 14.05.2021г. жалбоподателя С. при посещение в сектор Пътна полиция Пловдив установил че има издадено НП, връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН. Въз основа на молба от 14.05.2021г. за издаване на препис от НП заведена с вх. УРИ № 103000-13133/14.05.2021г., на жалбоподателя С. е било изпратено заверено копие на НП с писмо изх. УРИ № 103000-13505/19.05.2021г., получено на 25.05.2021г.

С молба от 27.05.2021г., вх.№ 287075/27.05.2021г. до Районен съд гр.Пловдив е обжалвано от В.С. издаденото НП № 21-1030-002943/02.04.2021г.

Разпитан като свидетел в съдебно заседание актосъставителят Х.К. потвърди че е наложил глоба с фиш в отсъствие на водача за неправилно паркиране на МПС която била обжалвана, както и че последствие съставил против жалбоподателя АУАН. По отношение на нарушението свидетелят посочи, че най – вероятно е видял последователността на спирането на автомобилите, но не си го спомня, както и че е възможно първо да е спрял жалбоподателя, а след това да е спряло друго ППС.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение.

Съдът намира, че жалбата е депозирана в законоустановения срок, тъй като АНО не е ангажирал доказателства за редовното връчване на НП. Съдът приема, че липсва спор относно адреса на жалбоподателя в *** към датата на изпращане за връчване на НП, съгласно приложените документи. Съгласно приетата по делото докладна записка на полицейски служители при 02 РУ при ОДМВР Пловдив на 24.04.2021г. са посетили адреса за връчване на НП,

при посещение жалбоподателят не е бил установен на адреса.

Съгласно чл.58, ал.2 от ЗАНН, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху НП и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Настоящата инстанция счита че не са изпълнени предпоставките визирани в нормата на чл.58 ал.2 от ЗАНН, за да се приеме, че следва да се приложи посочената норма. На първо място, в НП не е налице отбелязване, че жалбоподателят е бил търсен на посочения адрес за връчване на НП, както и не се съдържа отбелязване, че не е открит на адреса. Първото има значение за установяване факта на влизане на НП в сила, тъй като съгласно чл.58 ал.2 от ЗАНН дата отбелязана върху НП доказва, че органа е извършил опит да го връчи на наказаното лице. От което следва, че от тази дата започва да тече и определеният от законодателят 7-дневен срок за обжалването му пред въззивната инстанция. И едва след изтичане на този срок и ако НП не е обжалвано от нарушителя, НП влиза в сила. НП би влязло в сила едва след изтичане на 7-дневния срок, считано от датата на отбелязване върху НП че нарушителят не е открит на посочения от него адрес. В случая в оригинал на НП /приложен по преписката/ е видно положен отпечатък от печат, в който не лице с неустановена самоличност и отношение към издаденото НП ръкописно е добавило цифри 24, 04, 21, както и пунктуален знак . (точка). В процесното НП не се съдържа текст, че новият адрес на наказаното лице е неизвестен.

Разпоредбата на чл.58, ал.2 от ЗАНН съдържа две кумулативни предпоставки: ненамиране на нарушителя на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен. Следва и двете предпоставки да са налице, за да се счита че състава на нормата на чл.58, ал.2 от ЗАНН е изпълнена. Липсва втората предпоставка – органа не е извършил необходимите действия, за да установи, че адреса на лицето е неизвестен. Съдът намира също така, че за издаване на НП, АНО не е съобщил на жалбоподателя с писмо с обратна разписка, за да е налице основание за връчване на НП чрез полицейски служители. Още повече че преписа от НП е било изпратено именно с писмо на адреса посочен по делото, както и че жалбоподателя е получил същото след неговото изпращане. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество, жалбата се преценя като основателна.

За да се произнесе по съществото на правния спор / по основателността

на жалбата /, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно - наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН и НП. Тук следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано. Това означава, че в тежест на административно - наказващия орган, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. Разбира се при налагане на имуществена санкция на Еднолични търговци или Юридически лица се касае за обективна невиновна отговорност и съответно в тези случаи е достатъчно доказването на извършване на нарушението от обективна страна, като не се изследва въпрос за вина. Същата се определя като психично отношение на дееца към деянието и резултата от него и по тази причина подобно психично отношение не може да бъде формирано от ЕТ или ЮЛ. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно наказателното преследване. В тази насока е налице различие в понятията „неправилно” и „незаконосъобразно” наказателно постановление. Когато АУАН или НП не са издадени от надлежен орган или не са издадени в установените законови срокове или не съдържат изискуемите от закона реквизити или са нарушени съществени процесуални правила при съставянето на акта и издаването на НП, то последното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Тук следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която и да е фаза на процеса. Когато, обаче, са спазени всички процесуални правила и срокове, то НП е законосъобразно издадено и именно тогава съдът следва да провери дали то е правилно, т. е. дали има извършено административно нарушение. Именно административно наказващия орган е този, който следва да установи пред съда, че има извършено административно нарушение / такова, каквото е описано в акта / и че същото е извършено от лицето, посочено като

нарушител. Ако това не бъде доказано пред съда, то НП следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението. Едва когато НП е законосъобразно и се докаже извършването на съответното нарушение може да бъде разгледан и въпроса за съответствието на наложената санкция с тежестта на нарушението / само когато размерът на административното наказание или имуществената санкция може да бъде определен в някакви граници, а не е фиксиран в закона/.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че жалбоподателят действително не е осъществил визираното в акта и в наказателното постановление нарушение, по следните правни съображения:

В АУАН е посочено, че извършеното от жалбоподателя С. нарушение се изразява в това, че паркира автомобила като втори ред в активната лента за движение до паркирано ППС по посока на движението. В издаденото въз основа на акта постановление е посочено, че водачът паркира и престоява като втори ред до спрели МПС от страна на движението и по този начин е нарушил чл.98, ал.1, т.2 от ЗДВП, съгласно която разпоредба престоят и паркирането са забранени до престояващо или паркирано ППС от страната на движението.

В разпоредбата на чл.83 от ЗДВП е посочено кога едно пътно превозно средство е в престой и кога е паркирано. Съгласно ал.1 пътно превозно средство е в престой, когато е спряно за ограничено време, необходимо за качване и слизване на пътници или за извършване на товарно - разтоварни работи в присъствието на водача.

Съгласно ал.2 паркирано е пътно превозно средство, спряно извън обстоятелствата, които го характеризират като престояващо, както и извън обстоятелствата, свързани с необходимостта да спре, за да избегне конфликт с друг участник в движението или сблъскване с някакво препятствие, или в подчинение на правилата за движение.

От горното следва, че престоят и паркирането на пътно превозно средство са взаимно изключващи се, поради което не може отговорността на водача да бъде ангажирана едновременно за несъобразени с правилата на ЗДП престой и паркиране. Наред с горното следва да се отбележи и това, че нито в акта, нито в постановлението е посочено в какво се изразява престоят, респективно паркирането, поради което не може да се прецени пътното

превозно средство дали е спряно за престой или за паркиране, за да се прецени кои разпоредби са били нарушени – тези за престой или тези за паркиране.

По този начин са били нарушени и разпоредбата на чл.42, т.4 от ЗАНН по отношение на съставения АУАН, така и разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН по отношение на издаденото НП, съгласно които актът и постановлението трябва да съдържат описание на нарушението.

Предвид всичко изложено по – горе следва да се приеме, че в хода на административнонаказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на жалбоподателя поради невъзможността да разбере в какво точно се изразява вмененото му във вина нарушение, поради което постановлението, като незаконосъобразно, поради което и следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото и на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН право за присъждане на разноски има жалбоподателят, който удостоверява направени такива в размер на 300 лева. Посочения като размер направени разноски са в съответствие с Тарифата за адвокатските възнаграждения и Закона за правната помощ поради което и следва да бъде уважен изцяло.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1030-002943 от 02.04.2021г. на М.В.М на длъжност *** към ОДМВР Пловдив, сектор Пътна полиция Пловдив с което на В. Г. С. от ***, ЕГН ***** на основание чл.53 от ЗАНН и чл.183, ал.4, т.9, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл.98, ал.1, т.2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Пловдив **ДА ЗАПЛАТИ** на В. Г. С. от ***, ЕГН ***** сумата от 300 /триста/ лева направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____